

Prejudiciālie jautājumi

- A) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/35/EK⁽¹⁾, ņemot vērā tās preambulas 13. apsvērumu, ir piemērojama ar Dekrētlikumu 242-B/2006 ieviestajai un ar Rīkojumu 3-B/2007 reglamentētajai sistēmai, saskaņā ar kuru tiek maksāts valsts līdzmaksājums (kompensācija) attiecībā uz Valsts veselības dienesta klientiem izsniegto zāļu cenām?
- B) Ja minētā direktīva ir piemērojama, vai no Dekrētlikuma 242-B/2006 5. un 6. panta izriet līdzdalības līguma pastāvēšana, kas varētu ietilpt minētās direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā, ņemot vērā iespēju pievienoties līgumam vai no tā izstāties atkarībā no tā, vai tiek vai netiek izsniegtas zāles?
- C) Vai Dekrētlikuma 242-B/2006 8. pants un Rīkojuma 3-B/2007 8. un 10. punkts, ciktāl tajos ir paredzēta ikmēneša rēķinu izrakstīšana, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK [3. panta 1. punkta [b) apakšpunkta] i) daļai]?
- D) Vai var uzskatīt, ka 2007. gada 2. februāra Rīkojuma 3-B/2007 10. punkts, nosakot samaksas termiņu nākamā mēneša desmitajā dienā pēc rēķina saņemšanas, ietilpst minētās direktīvas 3. panta 2. punkta piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnijs Direktīva 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV 2000, L 200, 35. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-100/15 Dextro Energy GmbH & Co. KG/Eiropas Komisija 2016. gada 25. maijā iesniedza Dextro Energy GmbH & Co. KG

(Lieta C-296/16 P)

(2016/C 287/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dextro Energy GmbH & Co. KG (pārstāvji – M. Hagenmeyer un T. Teufer, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-100/15.

Gadījumā, ja apelācijas sūdzība tiktu atzīta par pamatotu, tiek prasīts pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, proti:

1. atcelt Komisijas 2015. gada 6. janvāra Regulu (ES) 2015/8⁽¹⁾ par atteikumu piešķirt atļauju tādām konkrētām veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kuras neattiecas uz slimības riska samazināšanu un uz bērnu attīstību un veselību;

2. piespriet atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir izmantojusi neatbilstošu pārbaudes kritēriju.

Uzskatot, ka "sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu" gadījumā ir vienīgi jāpārbauda, vai atbildētāja rīcības brīvību nav izmantojusi ļaunprātīgi, Vispārējā tiesa esot jau sākotnēji lielā mērā atteikusies no rīcības brīvības pārbaudes, kura Vispārējai tiesai un Tiesai tomēr faktiski ir jāveic. Vispārējās tiesas un Tiesas kompetence neaprobežojoties tikai ar pārbaudi, vai atbildētāja rīcības brīvību nav izmantojusi ļaunprātīgi. Gluži pretēji, var tikt pārbaudīts un ir jāpārbauda, vai atbildētāja ir pareizi interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1924/2006 18. panta 4. punktā Eiropas likumdevēja noteiktās prasības un šajā ziņā ir pareizi izmantojusi savu rīcības brīvību. Tiesas veiktā pārbaude esot jāattiecina arī uz jebkādu veidā kļūdainu rīcības brīvības izmantošanu. "Citu leģitīmo faktoru, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu", kļūdainās izsvēršanas un novērtēšanas dēļ tas neesot noticis.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1924/2006 18. panta 4. punkts, un šajā ziņā izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, strīdīgās veselīguma norādes nav tikušas atļautas, jo atbildētāja esot pieļāvusi kļūdas vērtējumā. Tas izrietot jau no Regulas (EK) Nr. 1924/2006 18. panta 4. punktā paredzētās attiecināmo leģitīmo faktoru hierarhijas. Ne katra attiecināma un leģitīma faktora ņemšana vērā varot attaisnot saturiski pareizu un zinātniski pietiekami pamatotu veselīguma norāžu neatļaušanu. Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā saskaņā ar regulas preambulas 17. apsvērumu tie nevar būt lēmuma par atļaušanu "pamataspekts". Kā "pamataspekts" attiecībā uz veselīguma norādēm esot "jāņem vērā [...] zinātniskais pamatojums". Šāds novērtējums esot atspoguļots arī Regulas (EK) Nr. 1924/2006 18. panta 4. punktā. Tajā vispirms esot minēts iestādes atzinums.

Otrkārt, atbildētāja esot kļūdaini izmantojusi Regulas (EK) 1924/2006 18. panta 4. punktā paredzēto rīcības brīvību arī tāpēc, ka tā esot nepareizi izdarījusi pieņēmumu, ka prasītājas norādes varētu "patērētājiem sniegt pretrunīgu un neskaidru vēstījumu". Norāde uz pierādītu glikozes ietekmi nenozīmējot nedz, ka ir jāpatērē cukurs vai pat jāpalielina cukura patēriņš, nedz arī ka nepastāv trešo personu ieteikumi par cukura patēriņa samazināšanu. Tāpēc nevarot tikt apgalvots, ka pastāv pretruna, it īpaši, ciktāl runa ir par pieteikumos skaidri minētajiem aktīviem vīriešiem un sievietēm ar labu veselības stāvokli, kas ir trenējušies izturībā.

Treškārt, vēl viena atbildētājas kļūda vērtējumā, kas pieļauta Regulas (EK) Nr. 1924/2006 18. panta 4. punkta kontekstā, izrietot no tā, ka atbildētāja esot nepareizi izdarījusi pieņēmumu, ka prasītājas norādes ir neskaidras un maldinošas. Lai maldinātu apdomīgu vidusmēra patērētāju, prasītājas veselīguma norādēm vajadzētu būt melīgām. Tas tā tieši neesot.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma princips.

Atbildētāja, neatļaujot prasītājas veselīguma norādes, esot pārkāpusi samērīguma principu. Atbildētājam kā ES iestādei, īstenojot rīcības brīvību, esot saistošs samērīguma princips LES 5. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē. Samērīguma princips tiek pārkāpts, ja vispārātzīti uztura un veselības principi ir vienīgais iemesls, kāpēc, pietiekami neizvērtējot lietas konkrētos apstākļus, nav tikušas atļautas prasītājas veselīguma norādes. Atbilstoši vispārējiem principiem šajā lietā nebūtu jānoraida prasītājas pieteikumi, bet gan kā mazāk ierobežojošs līdzeklis būtu jāparedz īpaši izmantošanas nosacījumi un noteikumi par etiķetēm. Turklāt arī no uztura un veselības perspektīvas neierobežots un pilnīgs aizliegums, kas rodas saturiski pareizu un zinātniski pietiekami pamatotu veselīguma norāžu neatļaušanas rezultātā, neesot piemērots pasākums, lai nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

Pieprasīto veselīguma norāžu neatļaušana arī acīmredzami pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu. Atbildētāja salīdzināmos gadījumos attiecībā uz atļaujām rīkojoties atšķirīgi, kaut arī nav objektīvu iemeslu atšķirīgai attieksmei.

⁽¹⁾ OV L 3, 6. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. maijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) –
*Solar Electric Martinique/Ministre des finances et des comptes publics***

(Lieta C-303/16)

(2016/C 287/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Solar Electric Martinique

Atbildētāja: Ministre des finances et des comptes publics

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesa tiek lūgta izlemt par jautājumu, vai saules enerģijas paneļu un solārās ūdensapsildes iekārtu pārdošana un uzstādīšana uz dzīvojamo ēku jumtiem vai ar mērķi ēkas apgādāt ar elektroenerģiju vai silto ūdeni, ir viena darbība, kurai ir būvdarbu raksturs 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem ⁽¹⁾ 5. panta 5. punkta un 6. panta 1. punkta, kas kļuvuši par 14. panta 3. punktu un 24. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 1. jūnijā – Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-314/16)

(2016/C 287/20)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – Z. Malůšková un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Čehijas Republika